Abstract:

مسیر داده پردازنده با تغییر در مسیر داده ارائه شده در کلاس، طراحی شده است. دستورات جدید اضافه شده به پردازنده با رنگهای متفاوت نشان داده شدهاند. این طراحی در ادامه به نمایش گذاشته شده است.

قالب دستورات و جدول مربوط به واحد کنترل نیز در ادامه آورده شدهاند. برای تست پردازنده مذکور برنامهای به زبان اسمبلی نوشته شده است که مقدار و اندیس بزرگترین عضو یک آرایه 20 عنصری را پیدا میکند و آنها را در مموری ذخیره میکند. همچنین برای تبدیل برنامه اسمبلی ذکر شده به زبان ماشین، یک برنامه اسمبلر به زبان ++C نوشته شده که در فولدر Utils قرار داده شده است.

برای قرار دادن مقادیر آرایه در مموری از یک فایل به نام Pecimal استفاده می شود که در فولدر Memory قرار دارد. در این فایل مقادیر به صورت Decimal و در 20 خط متوالی نوشته می شوند. این مقادیر در ادامه به کمک یک اسکریپت پایتون به مقادیر باینری 32 بیتی تبدیل می شوند که هر کدام از این مقادیر بیتی به 4 عدد 8 بیتی جهت قرار گرفتن در مموری تقسیم می شوند. فایل FindMax.asm که کد اسمبلی برنامه تست پردازنده است که بالاتر ذکر شده بود، نیز در فولدر Memory قرار می گیرد. در نهایت با اجرای اسکریپت می شود و خروجی آن که فایل instructions.txt است، در فولدر Memory ذکر شده داده می شود. این فایل حاوی می شود و خروجی آن که فایل instructions.txt است، در فولدر Verilog\Sim ذخیره می شوند. این فایل حاوی تعدادی دستور 32 بیتی به زبان ماشین است که هر کدام در یک خط قرار گرفته اند. در نهایت هر دو فایل اعداد instructions.txt به اسکریپتهای پایتون موجود در فولدر Utils داده می شوند که به اعداد instructions و ایجاد شده اند، به وسیله اسکریپت اجرا شده در فولدر Verilog\Sim که محل ایجاد پروژه و ModelSim است قرار می گیرند تا با اجرای شبیه سازی، توسط مموری خوانده شوند.

در ادامه به کمک شبیهسازی، درستی عملکرد پردازنده نشان داده میشود.

MIPS Instructions:

R-Type:

The opcode for all R-Type instructions is *000000*

<u>func</u>:

add	R1, R2, R3	R1 = R2 + R3	100000
sub	R1, R2, R3	R1 = R2 - R3	100010
slt	R1, R2, R3	R1 = (R2 < R3) ? 1 : 0	101010
and	R1, R2, R3	R1 = R2 & R3	100100
or	R1, R2, R3	R1 = R2 R3	100101

Assembly: inst dr, sr1, sr2

Machine:

opcode[6]	sr1[5]	sr2[5]	dr[5]	shift[5]	func[6]
31 26	25 21	20 16	15 11	10 6	5 0

I-Type:

Num is an immediate value.

opcode:

addi	R1, R2, Num	R1 = R2 + Num	001000
slti	R1, R2, Num	R1 = (R2 < Num) ? 1 : 0	001010

Assembly: inst dr, sr1, imm

Machine:

	opcode[6]	sr1[5]	dr[5]	imm[16]
3	1 26	25 21	20 16	15 0

Mem-Type:

Num is an immediate value.

opcode:

l۱	W	R1, Num(R2)	R1 = Mem[R2 + Num]	100011
S	SW	R1, Num(R2)	Mem[R2 + Num] = R1	101011

Assembly: inst sr2, imm(sr1)

Machine:

opcode[6]	sr1[5]	sr2[5]	imm[16]
	25 21	20 16	15 0

Jump1:

Adr is a label which turns into an address to jump to. <u>opcode</u>:

j	Adr	PC = {(PC+4)[31:28], Adr << 2}	000010
jal	Adr	j and R31 = PC+4	000011

Assembly: *inst adr* (label)

Machine:

	opcode[6]	adr[26]	1
:	31 /6	25)

Jump2:

Jumps to the address stored in R1.

opcode:

jr R1 PC = R1 11111	<u> 1</u>
---------------------	------------

Assembly: inst sr1

Machine:

opcode[6]	sr1[5]	_
31 26	25 21	20

Branch:

Adr is how much the PC will change. (can be a label) <u>opcode</u>:

beq	R1, R2, Adr	if R1==R2: PC = PC+4+Adr<<2	000100
-----	-------------	-----------------------------	--------

Assembly: inst sr1, sr2, adr (address or label)

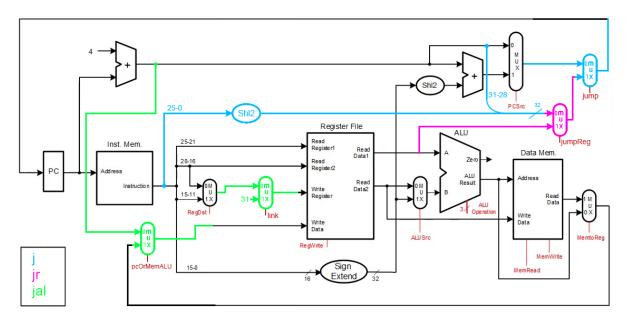
Machine:

opcode[6]	sr2[5]	sr1[5]	adr[16]
31 26	25 21	20 16	15 0

CPU:

Datapath:

مسیر داده طراحی شده در کلاس برای اجرای دستورات جدید تغییر یافت و مسیرهای جدید با رنگهای متفاوتی مشخص شدهاند:

Controller:

سیگنال های مسیر داده توسط کنترلر با توجه به opcode دستور فعلی، func در حالت r-type، و خروجی zero واحد ALU تعیین میشوند:

	regDst	regWrite	ALUSrc	ALUOp	memRead	memWrite	memToReg	PCSrc	jump	jumpReg	pcOrMemAlu	link
add	1	1	0	010 (+)	0	0	0	0	0	_	1	0
sub	1	1	0	110 (-)	0	0	0	0	0	_	1	0
slt	1	1	0	110 (-)	0	0	0	0	0	_	1	0
and	1	1	0	000 (&)	0	0	0	0	0	_	1	0
or	1	1	0	001()	0	0	0	0	0	_	1	0
addi	0	1	1	010 (+)	0	0	0	0	0	_	1	0
slti	0	1	1	110 (-)	0	0	0	0	0	_	1	0
lw	0	1	1	010 (+)	1	0	1	0	0	_	1	0
sw	_	0	1	010 (+)	0	1	_	0	0	_	_	_
j	_	0	_	_	0	0	_	0	1	0	_	_
jal	_	1	_	_	0	0	_	0	1	0	0	1
jr	_	0	_	_	0	0	_	_	1	1	_	_
beq	_	0	0	110 (-)	0	0	_	zero	0	_	_	_

Test Program:

Assembly:

کد اسمبلی برای پیدا کردن بزرگترین عضو آرایهای 20 عنصری با آدرس شروع 1000:

```
Memory > 🗋 FindMax.asm
      j Main
      FindMax:
           addi R1, R0, 1000 # i = 1000
lw R2, 0(R1) # maxElement = mem[1000]
           addi R3, R0, 0
                                         # maxIndex = 0
           addi R4, R0, 0
                                           # idx = 0
           Loop:
               addi R1, R1, 4
                                           # i += 4
               addi R1, R1,

addi R4, R4, 1 # idx += 1

slti R5, R4, 20 # check if 20 elements at

beq R5, R0, EndLoop # if 20 elements at

P4 Q(R1) # element = mem[i]
                                           # check if 20 elements are traversed
                                           # if 20 elements are traversed, jump to EndLoop
               slt R5, R2, R6
                                           # check if element is greater than maxElement
               beq R5, R0, Loop
                                         # if element is not greater than maxElement, jump to Loop
               add R2, R0, R6
                                         # maxElement = element
               add R3, R0, R4
                                           # maxIndex = idx
           EndLoop:
               sw R2, 2000(R0)
                                           # mem[2000] = maxElement
                sw R3, 2004(R0)
                                           \# mem[2004] = maxIndex
                jr R31
                                            # return
      Main:
           jal FindMax
                                           # call FindMax
```

Machine Code:

با توجه به معادلهای اسمبلی و کدهای 32 بیتی قابل اجرا در بخش Instructions، یک برنامه assembler نوشته شد که خروجی آن برای کد بالا در تصویر زیر مشخص شده است:

```
Memory > 🗋 instructions.mem
     0000100000000000000000000000010010
     00100000000000010000001111101000
     1000110000100010000000000000000000
     00100000000001100000000000000000
     001000000000100000000000000000000
     001000000010000100000000000000100
     001010001000010100000000000010100
     000100000000010100000000000000110
     1000110000100110000000000000000000
     00000000010001100010100000101010
     00010000000001011111111111111001
     0000000000001100001000000100000
     00000000000001000001100000100000
     10101100000000100000011111010000
     10101100000000110000011111010100
     111111111110000000000000000000000000
```

Simulation Results:

Memory	> 🖹 ArrayData.txt
1	-34
2	-10
3	37
4	46
5	98
6	2
7	131
8	-982
9	143
10	8
11	56
12	36
13	-28
14	98
15	17
16	-7
17	0
18	2
19	5
20	91

Memory	> 🗋 data.mem
1	@3e8
2	11011110
3	11111111
4	11111111
5	11111111
6	@3ec
7	11110110
8	11111111
9	11111111
10	11111111
11	@3f0
12	00100101
13	00000000
14	00000000
15	00000000
16	@3f4
17	00101110
18	00000000
19	00000000
20	00000000
21	92.00

عناصر آرایه به صورت روبهرو انتخاب شدهاند. بزرگترین عضو آرایه 143 است که در اندیس شماره 8 قرار دارد.

این عناصر خانه 1000 تا 1079 حافظه را اشغال میکنند. برای خواندن این مقادیر از فرمت mem. استفاده شده است.

نتیجه شبیهسازی:

MaxElement نتیجه combine شدن خانههای 2000 تا 2003 مموری است که مقدار 143 را نشان میدهد. همچنین MaxIdx نتیجه combine شدن خانههای 2004 تا 2007 مموری است که مقدار 8 را نشان میدهد. با توجه به مقادیر Decimal آرایه که بالاتر نشان داده شد، عملکرد پردازنده صحیح است.

